

- fæsta(r)maþær* m. 1) Fästman. Vg. 2) Den man som vid köp ock andra kontrakt om jord förrättar *fæst* (se I 1). Ög. (ES 13 o. 16).
- fæstimaþær* m. Fästman. Vg. (G 3).
- gipta(r)maþær* m. Giftoman. Vg. Ög.
- hémulsman* m. Hemulsman, ish. den som till en annan för-yttrat fast l. lös egendom. Ög. (ES 12).
- hússætumaþær* m. Inhysing. Ög. (K 10). — Se I 2 β.
- huvuþsmaþær* m. Huvudman. Vg. Ög.
- innæn-konongsrikis-maþær* m. Inhemsk (inom riket född) man. Vg. (Md 4, S 3).
- lékmaþær* m. Vg. (Br) Lekman,
- lændær maþær* m. Man som innehar förläning av kronan. Vg. (I 5).
- lénsman* m. Länsman under konung eller biskop. Vg.
- målsmaþær* m. Målsman. Vg. Ög.
- miskunna(r)maþær* l. -man m. Man som är beroende av annans barmhärtighet. Vg. (Æ 17) Ög. (Æ 8).
- miætansmaþær* m. Mätisman. Vg. Ög. — Av sådana fällt utslag kallas *miætans-orþ* n. Vg.
- mótsmaþær* m. Mötande man. Vg. (þ 14).
- mulslaghumaþær* m. Ög. — se I 2 β.
- næmda(r)maþær* m. Nämde-man. Vg. Ög. — Se SCHLYTER XIII.
- ránsmaþær* Vg., *ránsman* Ög. m. Rånare.
- sanninda(r)maþær* m. Rättrådig man. Vg. Ög.
- sárcemaþær* m. Den som har sårat en annan. Vg. (S 2).
- skilamaþær* m. Skiljeman, dommare. Ög. (RB 22).
- sýna(r)maþær* m. Syneman. Ög. (BB 32).
- tílséuman* m. Uppsiktsman. Ög. (Vi 12).
- tæk(k)iumaþær* m. Person som å annans vägnar mottager bö-terna. Vg. (S 1).
- þingsmæn* m. pl. På tinget närvarande män (se SCHLYTER XIII). Vg. (Md 1, S 1).
- þingstæmnuman* m. Man som värkställer stämning. Ög. (RB 14).
- þicnistumaþær* m. I hov- l. krigstjänst varande man. Vg.
- umbuþsmaþær* m. 1) Ombudsman. Vg. Ög. 2) Ämbetsman. Vg.